

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Humilitatem vti basin omnium virtutum, Christum nos suæ humiliatione
docuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

se apostolorum, si ad se prior venisset Dominus Iesus lauandum. Verum vbi corruptum audient Petrum, pro eo quod restiterat lauanti, & quanimitate singuli Dominum se humiliantem admittunt. Vide autem perfectionem humilitatis Christi, quandoquidem ad pedes proditoris sui quoque lauandos, Christi quem tergendos, osculandosq; sese inclinat mundi creator, vniversorum dominus, fuerit perfecta. iudicet viuorum & mortuorum. Nullo enim modo à generali hoc beneficio illum excipi aut sequestrari voluit, crimen illius occultum, famamq; eiusdem illi seruans. Exploso humiliatis Christi ministerio, cum resumpsisset Iesus sua vestimenta recubuisseq; ad mensam sedens denuo, quare hæc fecerit apostolis reddit rationem. Nam scitis, inquit, quid fecerim vobis? id est, scitis cur me vobis adeò humiliauerim? cur pedes lauerim vobis? Absque ratione non est, quā tamen nisi audieritis, fructuorum esse non potest quod feci vobis. Vos vocatis me, magister & Domine, &c. Explicat rationem quamobrem discipulorum lauerit pedes. Vos vocatis, inquit, me magister & Domine, & bene dicimus, &c. videtur se hic commendare Dominus, verum sciendum, vbi superbi- Commentatio sui quando non endi aut sibi placendi abest periculum, sui commendatio non est illicita. In sit illicita.

Christo autem nihil formidandum erat periculi, neque enim fieri potest ut extollatur qui summus est, cunctisq; præminet. Dominus etiam Iesus ut hic se commendaret, operæ præcium erat, quo rationem suæ humiliationis inferret, & potentius humiliatis charitatisq; nobis persuaderet virtutem. Hoc enim infert: Si ego tantus, Dominus & magister vester, vobis laui pedes, quanto magis vos alter alterius debetis lauare pedes? Exemplum enim imitandi dedi vobis, hoc est, ut similia alterutrum facias, meo ego vos exemplo docui. Debet autem hoc non de pedum lotione duntaxat, sed de omni etiam officio humiliatis, charitatisq; obsequio intelligi ut seruiamus humiliantes nos alter alteri: & nemo se fratri præferat, sed simus omnes vnum in charitate. Vnum enim corpus multi sumus.

*Humilitatem uti basin omnium virtutum, Christum nos sua
humiliatione docuisse.*

Ante Sacramenti institutionem precedere voluit Dominus in apostolis lotionem pedum, quo doceret, mundissimos nos esse debere non solum ab opere illico, verum à terreno etiam affectu, ituros ad altare. Deinde quanta nos coniungi voluerit charitate, discendum est. Nam adeò se humiliavit Dominus maiestatis, ut piscatorum etiam pedes lauaret, quo humiliatis suæ nobis ostenderet exemplum. Sine humiliitate namq; possibile haud quamcum est seruari charitatem. Præcepturus igitur charitatem, præmonstrauit opus humiliatis quo doceret nos humiliati præcipuum impendere cur præcipuum studium. Hæc enim est basis atq; fundamentum aliarum omnium virtutum, impenden- Humilitati dum sit studium.

fine qua reliqua virtutes omnes præcipue autem charitas, ruent. Assuecegitur ad obsequia fratrum humiliata, eaq; cum magna hilaritate perfice, sciens eadem quo viliora sunt ad que te humilias propter consolationem proximorum, tanto esse eadem nobiliora, posterioraq; ad charitatem instrumenta. Est itaque Christi nos docentis intentio, ut per charitatem seruiamus alterutrum, adeoq; in hoc nullus sit respectus suipius, adeò omnis absit extollentia, ut qui maior sit nostrum, sit etiam minister noster.